

tilfælde indankes for handelsministeren til endelig afgørelse. Efter forslagens §§ 21 og 22 kan registreringsmyndighedens afgørelse af en ansøgning påklages af ansøgeren eller af den, som har fremsat indsigelse mod registreringen, til et af handelsministeren nedsat ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene.

7. Den gældende lovs § 7 hjemler ret til at indlevere mønstre i forseglede indpakning, såkaldt „hemmelig registrering“. Hemmeligholdelse af mønstrene kan finde sted i maksimalt 3 år. Formålet hermed er navnlig at beskytte virksomheder, der arbejder med sæson- eller modebetonede mønstre af kort varighed, mod ubillig konkurrence. Mønstre af den her nævnte art kræver ofte lang forberedelse og betydelige økonomiske investeringer, der ville være spildt, såfremt andre kunne tilegne sig mønstret, før det bliver bragt på markedet. Man har dog ikke ment at burde opretholde systemet med hemmelige registreringer, men forslagens § 18 indeholder hjemmel til at begære mønstrets bekendtgørelse udskudt i højst 6 måneder fra ansøgningens indgivelse. Der er således i modsætning til den gældende lov kun tale om en hemmeligholdelse på ansøgningsstadiet.

Lovforslaget betegner i øvrigt en omfattende modernisering i forhold til den gældende lov, og der henvises herom i det hele til forslagens enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til kommissionsforslagets § 1, idet der dog i stk. 2 er foretaget en henvisning til § 5, hvor reglerne om mønsterrettens indhold er angivet.

Bestemmelsen indeholder regler om, hvad der efter lovforslaget forstås ved mønster (mønsterrettens genstand) og om, hvem der kan opnå eneret til at udnytte mønstret erhvervsmæssigt (mønsterret). Endvidere fastslås, at denne eneret opnås ved registrering i overensstemmelse med lovforslaget.

Efter den gældende mønsterlovs § 1 beskyttes som mønstre forbilleder for industrifrembringelsers ydre udstyr og ydre skikkelse. Beskyttelsen tilsigtede ifølge motiverne at omfatte såvel smagsmønstre som nyttemønstre, der tjener praktiske formål, men loven er, som nævnt under de almindelige bemærk-

ninger, af domstolene blevet fortolket som en smagsmønsterlov, navnlig under henvisning til kravet i lovens § 4, nr. 5 om, at mønstret skal være ejendommeligt. Nærværende forslag tilsigter at omfatte såvel smagsmønstre som nyttemønstre, og man har derfor i forslaget udeladt kravet om ejendommelighed, jfr. betænkningen pag. 63.

I de om betænkningen indhentede udtalelser er den opfattelse gjort gældende, navnlig af De danske Patentagenters Forening og Advokatrådet, at det i lovtæksten bør komme til udtryk, at loven både er en smags- og nyttemønsterlov.

Med de klare udtalelser, der såvel i betænkningen (pag. 63) som ovenfor er anført om lovens rækkevidde, har man dog ikke fundet en sådan ændring af lovtæksten nødvendig.

Mønstrets formål er at tjene som forbillede for erhvervsmæssig varefremstilling. Varens udseende må derfor klart fremgå af den mønsterafbildning eller den model, der ledsager ansøgningen.

Ved udtrykket „en vares udseende“ sigtes ikke blot til varens ydre i betydningen dens ydersider, men også til dens indvendige form, og der er grund til at fremhæve, at også en del af en vare og andre halvfabrikata, f. eks. et håndtag, må anses som selvstændige varer i mønsterlovens forstand, når de i sig selv fremtræder som omsætningsgenstande. Den vare, hvortil der sigtes, må være en konkret genstand, således at f. eks. anvisninger vedrørende en vares fremstilling, en fremgangsmåde til overfladebehandling af en vare, reklameopstillinger o. lign. ikke falder inden for mønsterbegrebet. Der er intet til hinder for, at f. eks. store genstande som skibe, bygninger m. v. beskyttes som mønstre, men det må kræves, at genstandene kan opfattes og betegnes som „varer“.

Vedrørende mønsterrettens genstand henvises i øvrigt nærmere til betænkningen pag. 36 ff. og pag. 98 ff. Med hensyn til kravet om mønsterskabende indsats henvises til betænkningen pag. 48 ff. og vedrørende registreringskravet henvises til betænkningen pag. 50 f.

Det bemærkes, at der i forslaget ligesom i betænkningen ikke er foreslået indført beskyttelse af det navnlig i Tyskland kendte brugsmønstre (Gebrauchsmuster), der er en mellemting mellem mønster og patent, jfr. nærmere betænkningen pag. 44 ff.

Efter § 1, stk. 2, er det frembringeren eller den, til hvem hans ret er overgæet, der kan få mønstret registreret.

De nordiske kommissioner har drøftet, hvorvidt mønsterloven burde indeholde bestemmelser om